

első könyve 6. fejezetében a megsokasult gonoszság volt az oka. Az emberi fejlődésbe vetett hit, a magabizás és az ebből fakadó istentagadás állt az események háttérben (Jób könyve 22:15). Az emberi élet iránti tisztelet hiánya, az erkölcsi elvek tagadása önpusztító magatartáshoz vezetett minden korban.

Éppen ezért, a Biblia szerint nem a vízözön, hanem az azt előidéző emberi magatartás volt a tragédia, amely miatt elkerülhetlenné vált a pusztulás.

Érdeemes utána olvasni, hogy Isten nem azonnal pusztította el a rosszat, előbb 120 év haladékot adott az emberiségnek. A vízözön csak akkor következett be, amikor végleg ellenállt az ember a jónak. Ekkor lépett közbe Isten, az élet érdekében.

A Biblia, mint a vízözön-történet leg-részletesebb dokumentuma azt is feljegyezi, hogy a katasztrófát megelőző utolsó 120 évben mi történt. Ekkor építette Noé a bárkát. Egy hatalmas úszó házként képzelhetjük el, 150 méter hosszú, 25 méter széles és 15 méter magas volt. Három szintje volt, összesen 9000 négyzetméterrel. Anyaga góferfa, valószínűleg a mai fehértölgy volt.

Nem véletlenül tartják számon Noét a bibliai hithősök között, ha arra gondolunk, hogy ekkora szerkezetet építeni, mindent egy lapra feltéve egy olyan korban, amikor még nem is ismerték az esőt. De ő nem függött az emberi gúnyolódástól, a realitástól, sem a tömegek véleményétől, számára egyetlen tekintély létezett: az isteni kinyilatkoztatás (Zsidókhhoz írt levél 11:1).

Miután az állatok „az ő nemők szerint bevonultak (!) a bárkába” (ez kb. 600-800 főbb állatfajt jelenthet, míg bizonyos állatok a bárkán kívül is túlélhették a vízözönt), 40 napos esőzés következett. Ehhez még hozzájárultak a mélységből feltörő vizek.

Ezt 150 napos változatlan helyzet követte, majd 150 nap száradás. Végül a bárka megállapodott az Ararát hegyén, ahonnan Noé hollót, illetve galambokat bocsátott ki, hogy lássa mennyire száraz a föld. Amikor kilépett a bárkából, első teteként oltárt épített Istennek. Isten a maga részéről egy szívárvánnyal erősítette meg szövetségét az emberrel, és megígérte, hogy vízzel nem pusztítja el többé a földet.

A történetnek itt még sincs vége, hiszen maga Jézus folytatta, amikor a földön járt és egy ízben az emberi történelem végéről beszélt. Így szólt tanítványaihoz: Mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. Amiképpen pedig a Noé napjaiban volt, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. Mert amiképpen az özönvíz előtt való napokban ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek, mind ama napig, amelyen Noé a bárkába ment, és nem vettek észre semmit, míg nem eljött az özönvíz és mindnyájukat elragadta, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. (Máté 24:12, 38-39.)

Jézus tehát megígérte, hogy a világ bármilyen rossz úton halad is, Ő nem hagyja magára azokat, akik Noéhoz hasonlóan bíznak benne, hanem megszabadítja őket.

Egy kérdésünk maradt még: mi lett a bárkával? A tudománynak nem egyöntetű a válasza. Egyesek szerint a világ bölcsőjének is nevezett Araráton, messze a hóhatár fölött, jégbe fagyva még ma is megtalálhatóak a bárka maradványai, de a kutatást nem engedélyezik.

Ami nyoma viszont van a vízözönnek és a bárkának e kelettörökországi területen, arra a környék település neveiben rálelhetünk... (Apobaterion = kikötőhely, Nahicseván = első tartózkodási hely, Temanin = nyolc ember helye, Seron = szétszóródás.)

TARTALOM

Örmény fohászok 4. – <i>dr. Sasvári László</i>	1
Győzelemről énekeljen... – <i>Fabók Dávid</i>	2
Dirán ”bácsi”, a legidősebb Barátom! – <i>Szongoth Gábor</i>	6
Az oszmán-örmények kálváriája és túlélési stratégiái – <i>Blénesi Éva</i>	7
Ismét szólt a kolomp Balatonföldváron – <i>Balogh Jenő</i>	13
Felhívások	16
Szomorújelentések	17
Az Ararát Hangjai	18
Az élő hagyománytól a kulturális örökségig – <i>Blénesi Éva</i>	19
Meghívó az Örmény Letelepedési Családi Napra	25
Szépvízi XXV. Családi Találkozó, zarándokút	26
Vízözön-történet a tudomány és a Biblia szemszögéből – <i>Cserbik János</i>	28
Kiss Anna: Fűszedő – vers	31

Kiss Anna Fűszedő

Szedésre érett már a fű,
borzong a félsötétben,
Boróka asszony pendelye
világot kinn a réten.

Talán füvek közt válogat,
sejtésnyi még az illat,
álom fűvére hogyha lel,
magának is szakíthat.

Szedésre érett már a fű,
harmat suhog le róla,
csücsökre fogja pendelyét
a jó füvek tudója.

Úgy válogat, hogy szóban is
elősorolja őket,
igazlátókat, éltetőt,
lélekcseréltetőket.

Vigyázva, hogy virága is
hullatlan megmaradjon,
vének szívében ifjúság
belőlük hogy fakadjon.

Szedésre érett már a fű,
borzong a félsötétben,
Boróka asszony pendelye
világot kinn a réten.

